

Jan je hlasem a Bůh je slovem

Pozdrav:

Milé sestry a milí bratři, vítám Vás na bohoslužbách na 2. adventní neděli slovy apoštolskými:
Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen

Introit: (Iz 40, 1-5)

1 „Potěšte, potěšte můj lid,“ praví váš Bůh.

2 Mluvte k srdci Jeruzaléma, provolejte k němu: Čas jeho služby se naplnil, odpykal si své provinění. Vždyť z Hospodinovy ruky přijal dvojnásobně za všechny své hříchy.

3 Hlas volajícího: „Připravte na poušti cestu Hospodinu! Vyrovnajte na pustině silnici pro našeho Boha!

4 Každé údolí ať je vyvýšeno, každá hora a pahorek sniženy. Pahorkatina ať v rovinu se změní a horské hřbety v pláň.

5 I zjeví se Hospodinova sláva a všechno tvorstvo společně spatří, že promluvila Hospodinova ústa.“

Píseň: 675

Modlitba:

Dobrý Bože, v čase adventu očekáváme příchod tvého Syna. Očekáváme toužebně každým okamžikem, že zaklepe na dveře našeho srdce a že je otevře své lásce. Očekáváme přicházejícího, a přece víme, že už je tu s námi. Prosíme tě, aby k nám Ježíš přišel tak, abychom skutečně došli k sobě samým. Často totiž nebýváme u sebe doma a v myšlenkách se touláme někde docela jinde. Dej, ať je pro nás tento adventní čas dobou požehnání, ve které se vrátíme do vlastního nitra a začneme prožívat přítomný okamžik. Dej, ať nám čekání na tvého Syna otevře doširoka srdce, aby mohl skutečně vstoupit a přebývat v něm. Ať se nás dotkne touha po spáse, jež k nám přišla ve tvém Synu a stále k nám touží přicházet. V tento adventní čas proměň naše závislosti, které nás pořád ještě drží v zajetí. Daruj nám jistotu, že v touze po příchodu tvého Syna je on sám již přítomen mezi námi a že plní naše srdce svou láskou. Pane, daruj nám v tomto adventu přijímající srdce. Dávej nám otevřenost vůči poslům tvého Slova, který nás dnes nabádají změnit náš způsob myšlení a života! Amen

I. Čtení: (Lk 3, 1–18)

Milí bratři a milé sestry v Pánu Ježíši Kristu, vyslechněte si slova z Písma svatého, jak je nacházíme zapsaná v evangeliu podle Lukáše 3, 1-18.

1 V patnáctém roce vlády císaře Tiberia, když Pontius Pilát spravoval Judsko a v Galileji vládl Herodes, jeho bratr Filip na území Itureje a Trachonitidy a Lyzaniás v Abiléně,

2 za nejvyššího kněze Annáše a Kai fáše, stalo se slovo Boží k Janovi, synu Zachariášovu, na poušti.

3 I začal procházet celé okolí Jordánu a kázal: „Čiňte pokání a dejte se pokřtít na odpuštění hříchů,“

4 jak je psáno v knize slov proroka Izaiáše: „Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Páně, vyrovnajte mu stezky!

5 Každá propast bude zasypána, hory i pahorky budou srovnány; co je křivé, bude přímé, hrbolaté cesty budou rovné;

6 a každý tvor uzří spasení Boží.“

7 Zástupům, které vycházely, aby se od něho daly pokřtít, Jan říkal: „Plemeno zmijí, kdo vám ukázal, že můžete utéci před nastávajícím hněvem?

8 Neste tedy ovoce, které ukazuje, že činíte pokání, a nezačínajte si říkat: „Náš otec jest Abraham!“ Pravím vám, že Bůh může Abrahamovi stvořit děti z tohoto kamení.

9 Sekera už je na kořeni stromů; a každý strom, který nenese dobré ovoce, bude vyřat a hosen do ohně.“

10 Zástupy se Jana ptaly: „Co jen máme dělat?“

11 On jim odpověděl: „Kdo má dvoje oblečení, dej tomu, kdo nemá žádné, a kdo má co k jídlu, udělej také tak.“

12 Přišli i celníci, aby se dali pokřtít, a ptali se: „Mistře, co máme dělat?“

13 On jim řekl: „Nevymáhejte víc, než máte naříděno.“

14 Tázali se ho i vojáci: „A co máme dělat my?“ Řekl jim: „Nikomu nečiňte násilí, nikoho nevydírejte, spokojte se se svým žoldem.“

15 Lidé byli plni očekávání a všichni ve svých myslích uvažovali o Janovi, není-li on snad Mesiáš.

16 Na to Jan všem řekl: „Já vás křtím vodou. Přichází však někdo silnější než já; nejsem ani hoden, abych rozvázal řemínek jeho obuvi; on vás bude křtít Duchem svatým a ohněm.

17 Lopata je v jeho ruce, aby pročistil svůj mlat a pšenici shromáždil do své sýpky; ale plevy spálí ohněm neuhasitelným.“

18 A ještě mnohým jiným způsobem napomínal lid a kázal radostnou zvěst.

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Píseň: S 6

Kázání: (Lk 3, 10)

Slova Písma svatého, nad kterými se budeme dnes zamýšlet, jsou zapsaná v evangeliu podle Lukáše 3, 10. Tam čteme:

Zástupy se Jana ptaly: „Co jen máme dělat?“

Milí bratři a milé sestry,

Jan, Ježíšův bratranec, je provokativní biblickou postavou. Je poslem Božím, jakýmsi „*nabroušeným šípem*“, jehož slova pronikají do **samého nitra srdce**. Někteří lidé naslouchali jeho nekompromisnímu poselství a změnili směřování svých životů. Jiní se ale bránili.

Jan Křtitel **ukazoval místo sebe na Ježíše, který se měl narodit**. A lidé se Jana ptají: „*Co bychom měli dělat?*“ Jeho odpověď je překvapivě obyčejná: sdílet se s ostatními; vyhnout se vydírání; buďte spokojeni se svými mzdami. Jan žil život s vášnivým odhodláním. Jeho vášeň pro spravedlnost a poctivost mluvila k srdcím davů, celníků a vojáků. Jeho vlastní **askeze** byla naplněná pravostí, ryzostí, hodnověrností. Právě jeho askeze vzbudila u lidí **respekt a důvěru**. Byl tady najednou muž, který se nestaral o pohodlí, peníze ani slávu, kterého nebylo možné koupit a který mluvil pravdu beze strachu.

V tomto adventním čase se i my dnes ptejte sami sebe, co můžeme udělat proto, abychom následovali Krista celým srdcem? Co já bych měl dělat? Jaká bude moje reakce na Janova slova: „*Připravte cestu Páně, vyrovnejte mu stezky!*“ Vedou nás tato slova k tomu, že chceme žít život spravedlnosti a bezúhonnosti?

Jan totiž nepožaduje od výběrčí daní, aby přestali vybírat daně, ani neříká vojákům, aby odešli. Jeho poselství je tak jednoduché: **sociální spravedlnost**. Podělit se o to, co máme a neutlačovat lidi. **Nevolá po hrdinství**. Někdy se však zdá, že hrdinství je v našem světě snazší a lehčí než každodenní život. Jak my můžeme přivést to božské do svých běžných životů? Jak můžeme učinit svou víru živou? Co můžeme my udělat, abychom se připravili na setkání s Mesiášem? Bude stačit postavit stromeček, pro potěchu našich očí? Bude stačit navařit jídlo, pro naše chuťové buňky? Bude stačit zaspívat koledy, pro... protože se to tak dělá o Vánocích? Bude tohle všechno stačit, abychom přivítali Krista u nás doma?

Takové setkání s Bohem, tohle všechno nevyžaduje. Takové setkání není jen otázkou příslušnosti k nějaké církvi nebo společenství, ale přichází skrze **pokání** – změnu způsobu myšlení a změnu životního stylu. Jan uvádí několik praktických příkladů. Lidé by měli sdílet oblečení a jídlo s těmi, kteří žádné nemají – jako základní projevy víry. Výběrčí daní říká: „*Nevymáhejte víc, než máte naříděno.*“ Vojáci se ho ptají: „*A co máme dělat my?*“ Jan odpovídá: „*Nikomu nečiňte násilí, nikoho nevydírejte, spokojte se se svým žoldem.*“ A co my? Shromáždíme nebo sdílíme to, co máme, s ostatními, kteří jsou na okraji společnosti?

Součástí poslání Jana, byl přechod pouště stejně jako u Abraháma, Mojžíše, Eliáše a Ježíše. Kde se my nacházíme v uprostřed zmatku moderního života, kde je naše posvátné (tiché) místo? Kde se my denně utíkáme a setkáváme s Bohem?

Nemůže to být právě tady a teď v našem kostele, kde máme společenství! Nemůže to být doma u počítače, notebooku nebo mobilu, kde se na dálku společně modlíme! Nemůže to být u brigády, kde vedeme životní rozhovory! Nemůže to být na návštěvě, kde se obohacujeme příběhy! Nemůže to být venku na cestě, kde potkáváme úplně cizí lidi!

Věřím, že když budeme mít **odvahu** odevzdat se do rukou svého Tvůrce, najdeme nebesa otevřená a déšť milosti, který na nás padá shůry. Déšť, který přetvoří naši poušť, narovnává naše stezky a uhladí drsná místa!

Uvnitř každého z nás se nachází poušť, pustina, místo zkoušky, kde je ničena moc falešných bohů. Je to místo setkání s námi samými, s našimi vnitřními démony, a především s Bohem. Nebojme se vstupovat do této pustiny, protože v ní k nám přichází Boží slovo. Slovo tiché, ale vzácné.

Stezky našeho života jsou často klikaté a odvádějí nás od našeho věčného cíle. Co můžeme dnes udělat pro to, aby se narovnaly? Naše **očekávání** je zesíleno právě v adventním čase, kteří říká: „**Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Páně, vyrovnejte mu stezky!**“

A to je plodem víry v zaslíbení, což je nezbytná podmínka, aby se to mohlo naplnit. Bůh tolik opožděval naplnění svého zaslíbení, protože čekal, že bude někým očekáván. Kdo očekává zaměřuje se na to, co tu ještě není. A právě Ján volá lidi, aby rozbili svůj vyvážený život a obrátili se k Bohu. Vyvedení z rovnováhy je základní charakteristikou člověka, který hledá svou ztracenou tvář. Hledá Boží obraz, kterým byl stvořen. Obraz velký na to, aby si stačil sám, ale také příliš maličký na to, aby uspokojil své potřeby. Protože nikdo není tak dole, aby ho Bůh nemohl pozdvihnout. A nikdo není tak nahoře, aby mu Bůh nemohl připomenout, že jestliže nebude pokornější, neobstojí.

Jan je hlasem a Bůh je slovem. A my dnes můžeme slyšet hlas, který dává slovu tělo, a zároveň slyšíme slovo, které dává hlasu smysl. Hlas Jana nám říká: „*Připravujte cestu Páně.*“ Slovo Krista nám zase říká: „*Já jsem cesta, pravda i život.*“

Táto cesta vede zpět do svobody, do vlasti touhy, kde je člověk doma. Toto volání také zve k vyrovnávání stezek. Člověk Boží cestu nezná, a tak jí ztrácí. Každý den je zapotřebí hledat a nevracet se ustavičně v pochybnostech zpět.

A tak se i my často ptáme: „*Co jen máme dělat?*“ To je náš hlas, který **touží po Slovu, ale Slovem** se ještě nestal. Nevíme! Potřebujeme pomoc! Hledáme! Ztrácíme se! Toužíme! Táto otázka předpokládá poznání, že naše jednání je chybné, ale také, že jsme ochotní přijmout pokyny ke změně.

A tak bratři a sestry v Kristu, co dnes slyšíme, jenom hlasy, samé hlasy, nebo také v tom všem, co bylo řečeno **zaslechneme i Slovo**. Slovo, které je odpovědí na otázku: „*Co jen máme dělat?*“

Když nám Jan předloží nespočet příkladu, co máme dělat, určitě bychom ho vyloučili z našeho společenství, nebo také z církve. Takhle se bratr nechová. Neobléká se do kůže, nedopuje se kobyčkami s medem. Nezvedá nám „*duchovní mandle*“. Nezbožným neuděluje křest pokání. Vidíte, jak jsme dnes, jako církve, úplně mimo? My si dnes pěstujeme **duchovní relaxaci** pro ty zbožné, a ty ostatní nás nezajímají a míjejí nás.

Jan až ke zlosti vytácel zbožné farizeje a skandálně křtil. Problém neměl s těmi, kteří vyznali vlastní hříchy a nechali je symbolicky plavat v řece Jordánu. Problém měl s těmi zbožnými. Jan provokuje nejen svými slovy, ale i svým chováním. **Demonstruje, jaký Bůh je.** Lidé za ním chodí, dělají pokání, mění se, to, co bylo do té doby nemožné, stává se možným. A to vše pod Božím vedením, bez povolení od těch profesionálně zbožných.

V tomto Adventu jsme všichni pozváni k tomu, abychom po této cestě šli. Abychom dali novou důvěru Bohu, opustili křivé cesty, které nikam nevedou a našli očištění a odpuštění.

A především myslet na druhé lidi. Na ty, kteří potřebují naléhavěji než já nasytit své tělo, uzdravit své bolesti, najít ztracený domov, povzbudit v depresích, potěšit v smutku.

Stát se pro druhých **hlasem**, který bude svědčit o **Slovu**. Slovu, které se může narodit v každém člověku. Amen

Píseň: BTS 26

Ohlášky:

- Dnes po bohoslužbách poprosím staršovstvo, aby chvilku zůstalo, abychom domluvili datum VSS
- Příští neděli se budou konat bohoslužby od 9:30 cca 30 lidí
- Od pondělí do pátku se konají od 18:30 virtuální setkání
- Narozeniny v příštím týdnu slaví – bratr Radovan Gaudyn (24) a sestra Hana Blažková (50) k narozeninám přejeme hodně Božího požehnání
- Na prodej máme EK a NKD za 150,-Kč a Hesla za 60,-Kč
- Dnešní sbírka je určená na potřebu našeho sboru
- *Napřimte se a zvedněte hlavy, neboť vaše vykoupení je blízko.* (Lukáš 21,28)

Přímluvná modlitba:

Náš Pane, děkujeme ti za nové ujištění o tvé věrnosti a všestranné péči o nás. Prosíme tě, veď a naplňuj nás svým Duchem, vyháněj z naší mysli strach a všelijaké obavy, ať ti důvěřujeme, ať se dokážeme ve všem na Tebe spolehnout a činíme, co od nás očekáváš.

Myslíme na to, jak velkou roli hraje nejistota a strach v našem světě i v našich životech. Strach z toho, že se nepodaří zvládnout všechny problémy, které se ukazují. Strach, jak to nebo ono dopadne. Strach z nemocí, z nejisté budoucnosti. Obavy, jak to bude dál s námi, s našimi dětmi, s našimi sbory, s celou naší společností. Jak často je strach i záměrně vyvoláván a zneužíván, aby lidé dosáhli svých všelijakých, často nedobrych cílů.

Prosíme za všechny, kdo žijí v poměrech, které jsou skutečně zlé: když se v jejich zemi válčí, když tam chybí i to základní, co je k životu potřebné. Modlíme se za místa, kde je bída a hlad, kde se šíří nemoci, kde umírají děti. Prosíme za všechny, kdo tam přinášejí pomoc, posiluj je a žehnej jejich dílu.

Ale právě tak tě prosíme, buď s námi i v našich obyčejných starostech, které nám leží na srdci. Tváří v tvář tomu všemu tě prosíme, ať si dokážeme stále více přivlastňovat tvoji výzvu, že ty jsi s námi stále. A nakonec tě prosíme: ve všem, oč jsme tě žádali, nám ukazuj naši vlastní odpovědnost. Přijmi i tuto naši společnou modlitbu:

Otče náš, který jsi na nebesích, posvět' se jméno tvé. Přijď království tvé. Bud' vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuved' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť tvé je království i moc i sláva na věky. Amen

Píseň: S 339

Posláni: (Dt 26, 17-19)

17 Prohlásil jsi při Hospodinu, že ti bude Bohem a ty že budeš chodit po jeho cestách a dbát na jeho nařízení, přikázání a právní ustanovení a že ho budeš poslouchat.

18 A Hospodin prohlásil dnes tobě, že budeš jeho lidem, zvláštním vlastnictvím, jak k tobě mluvil. Budeš dbát na všechna jeho přikázání

19 a on tě vyvýší nade všechny pronárody, které učinil. Budeš mu chválou, věhlasem a okrasou, budeš svatým lidem Hospodina, svého Boha, jak mluvil.

Požehnání:

Hospodin je tvůj ochránce, Hospodin je ti stínem po pravici.

Ve dne tě nezasáhne slunce ani za noci měsíc.

Hospodin tě chrání ode všeho zlého, on chrání tvůj život.

Hospodin bude chránit tvé vycházení i vcházení nyní i navěky. Amen

Píseň: 684